

Květen 2015

SAMARITÁN

SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

magazín

Charita
sv. Anežky Otrokovice

Samaritán - služby pro lidi bez domova
Moravní 936, 765 02 Otrokovice; tel.: 577 925 083

Obsah

Slovo vedoucích	1
Události	
Rozšíření pracovní doby na ADS.....	2
Změna v nastavení sociálního týmu.....	2
Jak jsme se zapojili do Dne prevence.....	2
Adaptační kurz na svatém Hostýně.....	3
Jaro v dílně.....	4
Jak se mi pracuje s psychicky nemocným člověkem.....	6
Duchovní zamyšlení.....	7
Bezdomovecká polévka.....	8
Okénko do naší služebny.....	9
Jak se žije novým zaměstnancům - Jakub Vítek.....	10
Recept - chlebová polévka.....	13

Zkratky

SSLD - Samaritán - Služby pro lidi bez domova (zastřešuje všechny níže jmenované služby)

ADS - Azylový dům Samaritán

NS - Noclehárna Samaritán

DP - Dluhové poradenství Samaritán

TPS - Terénní program Samaritán

Zřizovatelem těchto služeb je Charita sv. Anežky Otrokovice

Úvodník

Milí čtenáři,

Přeji pěkný den a představuji se vám – jmenuji se Aleš Jaroš a od ledna tohoto roku jsem novým vedoucím střediska služeb lidí bez domova Samaritán. Přijal jsem tuto pozici po muži, kterého si vážím jak po jeho odbornosti, tak po stránce lidské, o to více je pro mě závazkem snažit se společně s celým týmem zaměstnanců rozvíjet službu pozitivním směrem k uživatelům i celé společnosti. Chtěl bych, aby se službou byl spokojen klient, zaměstnanec i spolupracující instituce a obce. Díky pracovnímu týmu celého střediska si myslím, že se právě v něm dá dosáhnout výše uvedené spokojenosti.

Každý měsíc je novým úkolem, novou výzvou, ve které se probíjí-

me skrze nastavení žádostí o dotace i vyúčtováním roku 2014. Máme za sebou nastavení rozvojových cílů služeb i tvorbu výroční zprávy. I přes mírnou zimu se nám dařilo naplňovat Azylový dům i Noclehárnu a až aktuální jarní počasí vytahuje naše klienty zpět do „přírody“. Tuto změnu oceňují zejména naši „teréňáci“, kterým se jejich služba stává příjemnější a i pro nového kolegu Jakuba Vítku se objevují nové možnosti jeho práce. Změnu zaznamenala i naše nejmladší služba Dluhové poradenství, kde je pro otrokovické klienty připravena Zuzana Mikulášková ku pomoci s dluhovou problematikou.

Přeji Vám krásný jarní čas a doufám, že vám jej zpříjemní i tento magazín.

Mgr. Aleš Jaroš – vedoucí SSLD

Rozšíření pracovní doby na ADS

Od nového roku došlo na Azylovém domě Samaritán ke dvěma význačným změnám v systému práce. První z nich je, že byla rozšířena pracovní doba sociálních pracovníků. Nově je na azylovém domě v pondělí a ve středu vždy přítomen alespoň jeden sociální pracovník do 17:00 hod. Díky tomu lze v tyto dny provést příjem i u toho zájemce o službu, který dorazí na azylový dům nejpozději do 16:00 hod.. V ostatní dny zůstává doba příjmu zájemců o službu stejná, tj. do 14:30 hod.

Mgr. Ondřej Prchlík, ADS

zástupce vedoucího, sociální pracovník

Změna v nastavení sociálního týmu na ADS

Další změnou od nového roku je změna v nastavení procesu sociálního týmu, který probíhá na azylovém domě každý měsíc. Nově všichni klíčoví pracovníci před termínem konání sociálního týmu zapíšou do společně sdílené složky základní informace týkající se jejich klientů a klíčové body

jejich aktuální životní situace a individuálního plánu. Na samotném sociálním týmu jsou poté rozebírané aktuální situace jednotlivých klientů a navrhovány další možné postupy pomoci a práce s nimi. Dále je možné, aby klíčoví pracovníci do společně sdílené složky navrhovali odborná témata, se kterými se potýkají při práci se svými klienty a která jim nejsou zcela jasná. Vedoucí služby se poté pokouší zajistit setkání soborníkem na dané téma, který může klíčovými pracovníky více osvětlit danou problematiku a zodpovědět jejich dotazy k ní.

Mgr. Ondřej Prchlík, ADS

zástupce vedoucího, sociální pracovník

Jak jsme se zapojili do Dne prevence

Dne 1.4.2015 se na ZŠ Mánesova v Otrokovicích uskutečnila akce s názvem: Den prevence. Cílem této zajímavé akce, bylo seznámit žáky 6.-9. tříd, s aktivitami různých organizací a služeb, které mají ve své náplni, mimo jiné i preventivní činnost. Základní škola oslovila i naši službu Dluhového poraden-

ství Samaritán. Do ZŠ Mánesova, jako zástupce naší služby, jsem tedy ráda zavítala.

Ve škole nás, zástupce organizací a služeb, přivítal milý personál – učitelé, kteří nám na uvítání připravili malé pohoštění. Pak už jsme se vydali do tříd, abychom formou workshopů, žákům přiblížili naši práci. Žáci byli rozděleni do dvou skupin, a to na skupinu dětí 6. a 7. tříd a skupinu 8. a 9. tříd. Po úvodním seznámení s posláním naší služby DP, jsem žákům nabídla kvízy, doplňovačky a hádanky, prostřednictvím kterých, se žáci mohli seznámit s problematikou a náplní naší služby. A zároveň si žáci mohli také něco „zopakovat“ z finanční, gramotnosti. Aby děti ale neměly pocit, že se jedná jen o „nějakou teorii“, demonstrovala jsem jim tuto teorii na skutečném životním

příběhu z praxe DP. Na závěr nutno podotknout, že jsem byla mile překvapena se zájmem a znalostmi zejména žáků, nižších tříd.

Přiblížit dospívajícím, tak nezáživnou a obsahově „neradostnou“ službu bylo sice poněkud nelehké, ale nakonec vše dobře dopadlo a jako vzpomínku na toto setkání, jsem si odnesla milou pozornost v podobě drobného výrobku žáků této školy.

*Mgr. Jitka Švajdová, DP Samaritán
sociální pracovnice*

Adaptační kurz na Svatém Hostýně

Z Charity sváté Anežky Otrokovice jsem měl spolu s několika dalšími kolegy příležitost zúčastnit se letošního adaptačního kurzu pořádaného Arcidiecézní charitou Olomouc. Tento kurz se jako každý rok konal v malebném prostředí Svatého Hostýnu. Moje očekávání tento adaptační kurz v mnohém předčil. Kromě odborných přednášek zaměřených na praktické otázky a problémy, se kterými se sociální pracovník ve

svém profesním životě běžně setkává a vypořádává, byl tento adaptační kurz také příležitostí obohatit se o zkušenosti dalších kolegů, kteří se v této oblasti pohybují o něco déle než já sám. Součástí byla také zajímavá a podnětná přednáška ukazující pomoc dobrovolníků v Haiti po ničivém zemětřesení v roce 2010, kdy tato dobrovolnická pomoc organizovaná právě Arcidiecézní charitou Olomouc v této oblasti i více než 5 let po této katastrofě přetrvává a pomáhá místním obyvatelům se vyrovnat s pustošivými následky, které po sobě zemětřesení zanechalo.

Kurz byl také vítaným odpočinkem, jelikož se konal v překrásném prostřední Hostýnských vrchů, které odříznuté od vlivů civilizace poskytují tak vítaný a žádoucí klid. Neminul nás rovněž společný turistický výlet po krásách zdejší

přírody, který se díky znamenitému počasí náramně vydařil. Večery byly vyplněny příjemným posezením s ostatními účastníky kurzu i samotnými přednášejícími, které posílily pocit sounáležitosti nás všech. Tento kurz byl pro mne po všech stránkách vysoce přínosný.

*Bc. Tomáš Žižka, ADS
pracovník v sociálních službách*

Jaro v dílně

Smyslem pracovní terapie našeho Azylového domu je zachování pracovních návyků uživatelů. V dílně se zpracovává zejména ovčí vlna, která nám slouží i jako materiál pro tvoření. S uživateli také vaříme přírodní bylinkové mýdlo a zkusíme stále nové techniky pro tvorbu výrobků.

Výrobky, které vznikají pod šikovnýma rukama mužů bez domova poté prezentujeme na různých akcích. Naším poznávacím znamením je slogan „100% mužská práce“, který musíme často obhajovat před zájemci o naše výrobky. Mnoho lidí často nevěří, že tak krásné věci mohou vytvářet právě muži.

V březnu jsme byli pozvaní do Tesca v Malenovicích kde jsme uspořádali Velikonoční tvoření z ovčí vlny. Společně s uživatelem, který je ve tvorbě plstěných zvířátek mistrem, jsme širokou veřejnost seznamovali s tímto přírodním materiálem. Společně snami si tak velikonoční vajíčko vytvořil i pan ředitel Tesca.

Přátelské vztahy udržujeme s Otrokovickou Nadějí, a tak jsme také velmi rádi přijali pozvání na Velikonoční jarmark, který se konal v areálu Naděje. Naše výrobky měly velký úspěch a shrdostí můžeme říct, že plstěná zvířátka nám děti zcela vyprodali. Otrokovické Naději jsme také přispěli na kabelkový veletrh našimi látkovými taškami. Jsme tak velmi rádi, že naše výrobky pomáhají dobré věci. Před Velikonocemi jste měli

možnost náš stánek navštívit na Velikonočním jarmarku ve Zlíně, kde jsme pro vás měli nachystány netradiční plstěná vajíčka. Počasí vypadalo spíše vánočně, ale i tak jsme se snažili bylinkovými mýdly ve tvaru vajíček přivolat jaro.

V neposlední řadě naše výrobky pomáhají i Někým tvářím. Výrobky jsme věnovali Zlínskému útulku. Z jejich prodeje na akci Útulkové jaro tak mají velkou radost zejména zvířátka, kterým jsme tento výtěžek věnovali.

Chystáme se také na oslavy Dne Země, kde budou naše výrobky k zakoupení. Děti si navíc u našeho stánku budou moci zasoutěžit, neboť naši uživatelé pro ně připravili aktivitu, která prověří jejich přesnost v hodů míčkem.

Z dílny vám tak přejeme krásné a kreativní Jaro a těšíme se na setkání s vámi na nějaké z dalších akcí!

*Bc. Veronika Netušilová, ADS
sociální pracovnice*

Vlastní zkušenost – jak se mi pracuje s psychicky nemocným člověkem

Odpověď se nabízí, ale není to tak jednoznačné. Být v kontaktu s psychicky nemocným člověkem, obzvláště pokud neužívá medikaci a nemáme dostatek kvalitních informací a zkušeností, je samozřejmě náročné, a to pro obě strany.

Klient zažívá již sám o sobě určitou míru tělesné, duševní nebo sociální nepohody a pracovník může mít různé pocity od rozpaků, zmatenosti, zloby až po lítost. Je to rozmanitá paleta pocitů a situací, které mohou v takovém kontaktu nastat. I komunikace je často nesnadná.

Důležité je snažit se zůstat pomáhajícím profesionálem, zachovat si tzv. chladnou hlavu. Mít citlivý

přístup, ale vymezit si a zachovávat hranice ve vztahu s tímto klientem, ostatně jako s kterýmkoliv jiným.

Ale jak? Jednoduchý recept neexistuje, každý z nás si musí najít vlastní cestu a osvojit dovednosti, jak pracovat s touto problematikou. S každým člověkem je to navíc individuální.

Pro mě osobně je stěžejní vnímat to, že klient sám se sebou bojuje, není mu dobře. Jeho cílem není nám ublížit, ale vlivem svého stavu momentálně například není schopen jiného chování. Nevypovídá to však nic o jeho charakteru, inteligenci či důstojnosti, pouze o jeho zdravotním stavu. Podstatné je uvědomění, že je nemocný, nikoliv třeba zlomyslný. Především v situacích, kdy na Vás mohou být z jeho strany nastraženy třeba různé pasti a rádoby naschvály.

Shrnula bych to krátkou větou na závěr: Zůstat nad věcí a nebrat si cokoli osobně!

*Bc. Kamila Večerková,
ADS, sociální pracovnice*

Farář na motorce!

Ano, je to tak! Konkrétně na Harleji a v taláru (oděv faráře). Silné motorky k farářům nepatří, napadne možná někoho, a je fakt, že to byla motorka vypůjčená. V Otrokovicích se totiž v půlce dubna konal motosraz, na který se sjelo téměř 400 takových strojů. A farář jim tu žehnal. To znamená, že jim u Pána Boha vyprošoval zdraví, bezpečí, ale také pokoj a působení dobrého ducha (Ducha svatého).

Napohled něco velmi neobvyklého, ale motorkáři jsou přece taky lidi jako všichni ostatní. Ale proč o tom vlastně píšu? Kolega mne požádal, ať napíšu

něco o tom, co dělá křesťan v době po Velikonocích, když prý opadne takové to tajemství postní doby. To je dobrá otázka. Ježíš Kristus po své smrti a vzkříšení znovu navštívil své učedníky, aby se jim ukázal s ranami, které zažil, aby uvěřili, že se to vše stalo a že byl skutečně mrtev. Ano, tady začíná víra každého z nás, ale věřte 2000 let starým textům, které se stále přepisují a aktualizují. A tak Ježíš svým zjevením povzbuzuje i nevěřícího Tomáše, když ho vyzývá, aby vložil ruce do jeho ran. Po několika týdnech pak učedníky definitivně opouští a odchází ke svému Otci. Učedníci zanedlouho dostávají právě Ducha svatého, a pak už všichni čekají na Ježíšův druhý příchod v plnosti (tím je myšlen konec světa plného násilí, bezpráví a zla). A toto čekání trvá dodnes.

Prakticky vzato, křesťan tedy není nikdy sám. Podobně jako učedníci máme od Ježíše jedno přání k plnění - máme kázat o všem co jsme viděli a slyšeli (že hluší slyší, chromí chodí a zarmoucení se radují). To je to pravé evangelium.

To je smysl konání každého křesťana - šířit lásku Boha k lidem a zůstat v jeho lásce vzájemně mezi sebou. Svatý Augustin kdysi řekl „miluj Boha a dělej si, co chceš“. To je krásná výzva plná možností. Pak už není žádná překážka, neboť Boží láska zůstává. A s tou máme přicházet mezi lidi - troufám si říci, ne toliko do kostela mezi lidi věřící, ale spíše do ulic, pod mosty, do klubů a za hranice měst, na okraj společnosti, prostě hlavně tam, kde je toho nejvíce potřeba. Takže proč ne mezi motorkáře. Příště třeba někde jinde. Stačí se ozvat. Faráři rádi přijdou. Tak hodně dobrých kilometrů s Pánem Bohem, ať máte v garáži Harleye, nebo třeba něco jiného...

*Jiří Vlček, pastorační pracovník
Charita sv. Anežky Otrokovice*

„Zůstávejte v Boží lásce. Trpělivě čekejte na věčný život daný z milosti našeho Pána Ježíše Krista.“
Bible, List Judův 21

Bezdomovecká polévka

Už sedmým rokem poskytuje Terénní program Samaritán své služby také prostřednictvím „Mobilní kanceláře“.

Každých čtrnáct dní vyjíždíme do terénu stranzitním automobilem za našimi klienty. Stavíme v pravidelném čase na obvyklém místě, takže si nás snadno najdou. Vezeme s sebou teplou polévku, zdravotní a hygienický materiál a jsme připraveni reagovat na požadavky, se kterými za námi přichází.

Tato forma sociální práce se nám osvědčila. O její funkčnosti svědčí i fakt, že je to právě Mobilní kancelář, kde kontaktujeme větší část nových klientů. Ti stávající je k nám přivedou. Jejich prvotním motivem bývá pochopitelně materiální pomoc, především teplá

polévka, ale právě takto vzniká vztah ke službě a postupně se prohlubuje důvěra k terénním pracovníkům. Na tomto základě je následně možné těmto lidem začít pomáhat v jejich nepříznivé životní situaci.

Mgr. Vlastimil Paciorek, TPS

Okénko do naší služebny

Když otevřete vstupní dveře do ADS, jsou před Vámi dveře další. To, jestli se Vám otevrou nebo ne, záleží na muži, který se skrývá za skleněným okýnkem. Pro některé ale zůstávají zavřené poněkud častěji, než by si sami přáli. Toto je Vaše první setkání s „vítacím“ mužem alias pracovníkem v sociálních službách, který zde má své království. Co ale jeho práce kromě toho, že vpuští uživatele a návštěvníky, obnáší? Pojdme se trochu poohlédnout do jeho běžného pracovního dne.

Ráno začíná „miniporadou“, což je taková malá „válečná“ porada před novým dnem, kdy probíhá seznámení všech přítomných s tím, co se během noční směny, případně víkendu, stihlo udát, a také se

plánuje, co nás daný den čeká a nemine.

A pak to vypukne. Dohlížíte na to, aby vše probíhalo, tak jak má, na „baráku“ byl klid a pořádek, a hlavně, aby vše šlapalo podle dohodnutých pravidel. Do toho přicházejí nepředvídatelné situace. Zvoní telefon, kdy volají z úřadu, do toho na zvonek u vstupu zvoní uživatel a další Źuká na dveře kanceláře. V momentě systematická práce upadá, nastává chaos. Ten však za chvíli pomine a opět nastává klid.

Do chvíle, dokud se nepodíváte zamyšleně z okna nad úkolem od vedoucího, kde náhle vidíte nezvaného návštěvníka, jak se nemotorně snaží přelézt plot a svalí se jako „pytel brambor“.

I o úsměvné situace není nouze. Třeba, když dojde uživatel pod zjevným vlivem alkoholu, že izkušené oko pracovníka odhalí, že střízlivění nebude otázka hodinky, ale půl dne, a ten se vás usilovně snaží přesvědčit, že téměř nic nepil... Někteří holt mají asi jiné míry...

I takové vyklízení po odchodu

uživatelů, kteří si své věci sami neodnesli, je občas úsměvné. Člověk kolikrát až žasne, jak se jim podařilo donést si na ADS tolik věcí, a jak to do té skříňky zvládli nacpat, u jiných objevíte hotové poklady a přemýšlíte (nebo snad raději ani ne), kde k nim mohli přijít.

Kromě běžných denních záležitostí, všemožných záznamů, evidencí, kontrol ADS jste také neustále připraveni na návštěvu některého z pánů, kteří si potřebují povykládat o svých starostech i radostech. Někdy i samotné vyslechnutí stačí a člověk od Vás odchází příjemně naladěný, Vy zase o něco bohatší o to, jak se život dokáže „nemažlit“.

Každá směna je prostě originál, nikdy nevíte, co Vás čeká, když na směnu přicházíte, ale jedno je jisté, rozhodně to není nuda.

Bc. Pavel Náplava, ADS

Jak se žije novým pracovníkům

- Jakub Vítek

Jako terénní sociální pracovník jsem nastoupil pod Charitou sv. Anežky do AD Samaritán na

začátku prosince minulého roku. Zpočátku jsem neměl úplnou představu o tom, co všechno je náplní práce terénního pracovníka. Během následujících pár dnů jsem se v této pozici začal orientovat, a to hlavně díky ochotné kolegyni Zuzaně Mikuláškové, po které jsem na tuto pozici nastupoval, a která byla ochotna mi spoustu času věnovat. Následně také díky Vlastikovi Paciorkovi, který mi je ochotný v případě potřeby se vším poradit a nenechá mě v ničem se topit. Zmínit musím určitě výborný kolektiv pracovníků AD Samaritán, který mi můj začátek obrovsky zjednodušil a zpříjemnil. Během začátku prosince jsem měl možnost se rychle seznámit se stávajícími klienty TP Samaritán, kteří službu znají už několik měsíců, ne-li let. Na přelomu roku jsem už musel začít fungovat sám a začít si monitorovat terén a organizovat si čas v něm sám. Toto mi možná první týdny dělalo problém, kdy jsem se musel trochu zorientovat a překonat taky trochu strach z toho, že je vše na moji zodpovědnost a musím se s tím

vypořádat sám. Toto období ale rychle pominulo a začal jsem si ten pocit, kdy můžu „vše dělat podle sebe“, užívat.

V poslední době se například snažím docházet na doporučení do ubytoven, jako jsou např. Jezerka, Viktorka, Chmelník v Malenovicích a občas také hostel Duo ve Zlíně. Na těchto ubytovnách je mnoho lidí, kteří jsou zde do jisté míry izolovaní od sociálního prostředí, a tímto navštěvováním jim minimálně můžeme zprostředkovávat kontakt se sociálním prostředím.

Také bych rád zmínil dobrou spolupráci se sociální pracovnící Alicí G. Mühlbergerovou a sociálním kurátorem Davidem Špendlíkem z MÚ v Otrokovicích. Díky této spolupráci získávám mnoho informací o otrokovickém terénu a také se mi dostává z jejich strany velké podpory.

K dnešnímu dni mě práce na pozici terénního pracovníka motivuje čím dál tím víc, neboť znám terén víc a víc a pronikám do místních vazeb. Také je to ale ovlivněno tím, kdy venku začíná být hezky a teplo

a pochůzky v terénu jsou příjemnější :-). Toto pěkné počasí má pozitivní vliv na klienty, kteří přečkali (bez újmy!) další zimu...

Mgr. Jakub Vítek, TPS

POMÁHÁME JIŽ 20 LET!

SAMARITÁN
SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

Chlebová polévka podle Ladislava Hrušky

Milí čtenáři,
zejména vy, co děláte v sociálních službách a jste na tom podobně, jako vaši klienti, pro vás jsem vyhledal tento vhodný recept, abyste měli co dat děckám jest, dyž je eště před výplatů.

množství: 4 porce

doba přípravy: 10 minut

Suroviny:

Voda - 1/2l

Zeleninový vývar - 1 kostka

Chleba - 2+1 (na krutony) 3 krajíce

Vejsce - 1 ks

Drcený kmín - 1 lžička

Sůl

Pepř mletý

Majoránka

Česnek - 1 stroužek

Mléko - 1 dl

Sádlo - 1 lžíce

Postup:

Do hrnce nalijeme vodu, přidáme bujón, dva pokrájené starší krajíce chleba a kmín, přivedeme k varu

a povaříme. Pak polévku kvůli lepší konzistenci promixujeme tyčovým mixérem, vmícháme mléko s vejcem, nastrouhaným česnekem a majoránkou podle chuti.

Povaříme, ještě případně osolíme nebo opepříme a podáváme s chlebovými krutony, které jsme během vaření osmažili na pánvi s rozehrátým sádlem dozlatova. Na talíři můžeme ještě dozdobit pažitkou.

Polévka je dost hustá, takže, kdo chce, ať přidá vodu. Dá sa nabrat aj v práci, abyste za ňu nemoseli platit.

Tož vám přeju, aby vám tato polévka chutnala a ať vydržíte. Sociální práce je především poslání!

Mgr. Vlastimil Paciorek, TPS

*Radostné jaro
v krásnych farbách
Vám preje kolektív
zamestnanců Samaritánu*

SAMARITÁN
SLUŽBY PRO LIDI BEZ DOMOVA

Charita
sv. Anežky Otrokovice

 Zlínský kraj

zlín.

OTROKOVICE

MĚSTO
NAPAJEDLA